

ĎÁBLÍK

Elektronický zpravodaj pro členy a přátele Cally • Číslo 170 • Vychází 29. prosince 2017

Milí čtenáři,

minulá vláda pomalu, ale přesto pokračovala v přípravě projektu nových jaderných reaktorů. Podle akčního plánu rozvoje jaderné energetiky v České republice, který si k tomu schválila, byly chystány souběžně dva nové bloky v Dukovanech a dalších dva v Temelíně. I kdyby se nakonec měly stavět „jen“ dva reaktory, vyjde investice přinejmenším na 350 miliard korun, nejspíše však ještě výrazně více a další stamiliardy zaplatíme na podporách jimi vyrobené elektřiny. Už to je dostatečný důvod, aby veškeré kroky byly od samého počátku naprosto otevřené.

Žel realita ukazuje na opakování starých chyb se skrýváním. Vláda pro koordinaci přípravy zřídila Stálý výbor pro jadernou energetiku a jmenovala 10 jeho stálých členů zastupujících ústřední orgány státní správy a 15 nestálých členů ze státní správy a podnikatelské sféry. Jmenovala také Jána Štullera svým zmocněncem pro jadernou energetiku. Od letošního roku ale není možné zjistit, o čem přesně se jednalo, protože z jednání výboru přestaly být zpracovávány zápisy či jiné záznamy o projednávaných záležitostech, pořizovány místo nich jsou jen souhrnné závěry – tedy nadmíru stručná tisková komuniké určená pro veřejnost.

Každý, kdo někdy řídil i mnohem menší pracovní tým ví, že bez pořizování zápisu či záznamu s úkoly a termíny plnění to příliš nejde. V případě vládního výboru jde přitom o koordinaci více než dvou desítek různých subjektů. Je tedy pravděpodobné, že ministerstvo průmyslu nemluví pravdu, když se tímto způsobem snaží vyhnout naplňování zákona o svobodném přístupu k informacím. Co se ale snaží ukrývat a proč?

V září pronikly na veřejnost informace, že ČEZ dostal pokyn připravit materiál, jak energetickou firmu rozdělit. Ve stávajícím modelu státem většinou vlastněné akciové společnosti totiž stát nedokáže ČEZu nařídit investovat do drahých jaderných zdrojů bez toho, aby okamžitě propadla hodnota majetku akcionářů a tito se žalobami domáhali náhrady. Výsledkem stamiliardových přesunů by mohla být 100% státem vlastněná a politickými zájmy ovlivňovaná firma s uhelným a jaderným portfoliem zdrojů a vedle ní akciová společnost zaměřená na obnovitelné zdroje, obchod a distribuci. Pokyn k přípravě dělení ale nevydala vláda, nýbrž „předsednictvo vlády“, které nemá žádné kompetence, prakticky v jednacím řádu neexistuje a, což je také důležité, opět nejsou zveřejněny žádné podklady rozhodnutí.

Ta netransparentnost a zasahování politických stran do přípravy nových jaderných reaktorů by nás měly varovat. Obojí nás může přijít doslova pěkně draho. Zejména pak ty, kteří budou platit elektřinu někdy po roce 2035. Přeji nám všem, ať v tomto ohledu na rok 2018 nemusíme vzpomínat ve zlém a naopak nechť je to pro každého z Vás rok radostný a obohacující.

Edvard Sequens

V OBSAHU TAKÉ NAJDETE

K úložišti navzdory lidem?	str. 5-6
Fotoblog: Přírodovědné vycházky v roce 2017	str. 10-12
Pozvánky na akce	str. 24-26

Krajina po bitvě

No ano, po bitvě. Každé volby tak trochu připomínají bitvu, ale ty naše podzimní trochu více. A nejen proto, že ústředním tématem se v šesté nejbezpečnější zemi světa stala otázka, zda mohou mít Češi doma ve skříni legální samopal (a pokud ne, tak vyhlásíme Bruselu válku). Další frontové linie vedou mezi starými a novými stranami, ale rýsují se i méně tradiční sváry, v nichž se utkávají různá křídla stejných stran.

Na rovinu si řekněme, že s ochranou životního prostředí to po volbách nevypadá dobře, ať už z nich vzejde jakákoli vláda. Z poslanecké sněmovny vypadli poslední mohykáni, kteří tématu trochu rozuměli a byli ochotní se za něj postavit. Zato v našem zákonodárném sboru notně přibylo těch, kteří vidí ochranu přírody jako brzdu pokroku a vedou permanentní kampaň proti „nenažraným neziskovkám“.

Musíme se připravit na to, že v tématice životního prostředí nebude mít vláda žádnou důkladnou politickou opozici. Roli věcného kritika v tomto resortu (a možná nejen v něm) převezmou neziskovky. Není to úplná novinka (vzpomeňme zejména období panování většiny ministrů za ODS), ale situace se zdá složitější než dříve. Změnila se atmosféra ve společnosti. Pro mnoho lidí se stal určující emocí strach, který v nich řada vypočítavých politiků rozdmýchává nebo alespoň přživuje.

Obrazy vnějších a vnitřních nepřátel se v tomto společenském klimatu mohou utěšeně množit. Vedle zlého Bruselu a zlých uprchlíků se jistě na pranýři objeví také zlí ekoteroristé, kteří a) kvůli pár žabičkám brání ekonomickému rozvoji (protože chtějí přírodu chránit přespříliš), b) vybírají od investorů výpalné (protože jim vlastně o přírodu vůbec nejde). A pokud byste váhali, která z nabízených odpovědí platí, tak obě současně. Logiku v tom nehledejte.

Politický systém se naší země se otřásá a nikdo přesně neví, co v něm seismické vlny populismu a xenofobie smetou. Jedním z kandidátů na smetení se každopádně zdá být ministerstvo životního prostředí. Z pohledu nezávislého pozorovatele by to mohlo být zajímavé (nebo možná přesně vypovídající o naší době), jako pozorovateli emocionálně vtaženému do děje mi to však přijde spíše smutné. Samostatné ministerstvo životního prostředí se stalo jedním ze symbolů přechodu od reálného socialismu ke svobodné společnosti. A zatímco vítěz voleb nahlas uvažuje o demontáži tohoto symbolu, po jakýchkoli protestech ostatních parlamentních stran ani vidu ani slechu.

Chtěli jsme „zpátky do Evropy“ a „mít se dobře jako na západě“, otázkou však je, co tím vlastně kdo myslel. Kolik lidí zvonilo v roce 1989 klíči za onu svobodnou společnost a kolik spíše za plnější nákupní vozíky. A hlavně kolik by jich dnes svobodnou společnost za plnější nákupní vozíky bez mrknutí oka vyměnilo.

Jiří Řehounek

Ekologické organizace odsuzují vydírání

Odmítají však kolektivní trestání občanů i podnikatelů

ČTK těsně před vánočními svátky [zveřejnila zprávu](#) o vyšetřování 2 zástupců občanských spolků a jednoho zástupce stavební společnosti, kteří se měli dopustit uplácení. Daniel Vondrouš, ředitel Zeleného kruhu, k

tomu řekl: „Pokud někdo zneužíval práva spolků vyjadřovat se ve správních řízeních k vydírání, nemá to s ekologií nic společného. Asociace ekologických organizací Zelený kruh takové jednání kategoricky odsuzuje a doufá, že policie vše vyšetří a pokud došlo opravdu k vydírání, tak že bude potrestáno dle zákona. Pro skutečné ekologické organizace je takové jednání zcela nepřipustné. Není však možné kvůli zneužití zákona několika jednotlivci brát práva tisícům jiných spolků, které poctivě pracují na lepším prostředí pro život lidí. Je to jako zakázat podnikání kvůli tomu, že některé firmy podvádí či korumpují.“

Zelený kruh je asociace, která sdružuje 27 významných ekologických nevládních organizací působících v České republice. Etický kodex závazný pro všechny členy asociace Zelený kruh naleznete zde <http://www.zelenykruh.cz/clenstvi/transparentnost-nno/eticky-kodex>.

Tisková zpráva Zeleného kruhu

Evropský soud uložil Polsku pokutu 100 tisíc eur za každý další den nelegálního kácení v Bělověžském pralesě

Polsko zaplatí sto tisíc tisíc euro za každý další den, kdy bude pokračovat v kácení Bělověžského pralesa na severovýchodě země. Až dosud polská vláda výzvy Evropského soudního dvora ignorovala. Lidé, kteří se na místě již od května snaží vykácení nejcennějšího evropského nížinného pralesa zabránit občanskou blokadou, rozhodnutí vítají.

Během půl roku se do šedesáti proběhlých blokad zapojilo více než 1 200 aktivistů a aktivistek z celého světa. Také více než stovka jich vyjela do Bělověže z ČR upozornit na problém nelegální těžby.

Soud EU potvrdil svůj předchozí zákaz kácení v nejcennějším evropském pralesě a zároveň upozornil, že je připraven uložit pokutu v minimální výši 100 tisíc euro za každý den, kdy by polské ministerstvo životního prostředí toto rozhodnutí nerespektovalo. Těžba musí skončit okamžitě a její zákaz má trvat až do vyřešení případu, což může trvat i roky. Zákaz těžby vydal unijní soud jako předběžné opatření už koncem letošního července.

Tímto formálním varováním Evropský soudní dvůr vytvořil nový precedent – až dosud nebyly finanční sankce v této fázi soudního řízení použity. Patnáctka nejvyšších evropských soudců odmítla tvrzení polského ministra životního prostředí Jana Szyszka, že kácení je nezbytné pro zajištění bezpečnosti návštěvníků s odůvodněním, že takový postup by byl přijatelný pouze v blízkosti hlavních cest. Ministr Szyszko nejprve rozsáhlé kácení pralesa ospravedlňoval přemnožením kůrovce, později uváděl jako důvod ohrožení bezpečnosti.

Na místech těžby probíhá už půl roku občanská blokáda. Místní lidé, polští vědci a mnoho zahraničních podporovatelů a ekologických organizací upozorňují na nelegální těžbu a těžební stroje blokují vlastními těly. Mimo to také sbírají důkazy o skutečném průběhu těžby, holosečném drancování lesa harvestory, brutalitě lesní strážě při pokojných protestech a kácení staletých dubů v místech pod ochranou UNESCO, které kůrovec nenapadá.

Sedm nevládních organizací, včetně ekologické právní organizace ClientEarth, podalo stížnost k

Evropské komisi poukazující na porušení evropské legislativy na ochranu přírody. Komise proto zahájila řízení, které pro bezprostřední ohrožení cenného pralesa probíhalo ve všech fázích zrychleným procesem. Lhůta k zastavení kácení byla nyní stanovena na patnáct dní. Organizace doufají, že polská vláda bude rozhodnutí respektovat a nepřipraví státní kasu o statisíce euro.

Aktuální údaje polské lesní správy ukazují, že objem dřeva vytěženého v Bělověžském pralesu od ledna do dnešního dne přesáhl 180 tisíc kubických metrů. To představuje přibližně 180 tisíc stromů, včetně lesních velikánů pokácených v nejstarších a nejcennějších částech pralesa, který je mimo jiné domovem zubra evropského a mnoha velmi vzácných druhů hmyzu a ptáků. Podle nových pravidel schválených ministrem Szyszkiem loni v březnu by se v následujících deseti letech mohlo vykácet až 188 tisíc metrů krychlových dřeva; dosud byl limit 63 tisíc metrů krychlových. Stalo se tak bez ohledu na platné zákony, vědecké poznatky i protesty veřejnosti.

Agata Szafraniuk, právnička neziskové organizace ClientEarth, řekla: „Stanovení vysokých pokut je odpovědí Soudního dvora na naprosté pohrdání, které ministr Szyszko projevil vůči předběžnému zákazu kácení. Finanční postihy jsou v současné situaci bohužel jediným účinným nástrojem, který může ochránit nejzachovalejší evropský prales před dalším ničením. Kácení staletých stromů den za dnem pokračuje, soud proto přistoupil k opatření, které má zajistit plnou ochranu jedinečného přírodního prostředí a předejít jeho nevratnému poškození. Nebývalé rozhodnutí Evropského soudního dvora má také širší dopad, neboť poskytuje praktický nástroj v podobě finančních sankcí k zajištění dodržování evropské legislativy ze strany všech členských států.“

Adam Bohdan z Fundacja Dzika Polska, biolog a jeden z mluvčích nenásilné blokády, řekl: „Rozhodnutí Evropského soudního dvora je pro nás zadostiučiněním. Pro naši zemi to nicméně není prospěšné, že jsme se dostali do takovéto situace. Bohužel hrozba sankcí je nyní jedinou možností jak zastavit šílenosti ministra životního prostředí. Údaje, které jsme zajistili, potvrzují, že aktivity ministra už vedly k destrukci rozsáhlých oblastí Bělověžského pralesa. Bylo vytěženo 400 % plánované roční těžby. Třicet procent veškeré těžby bylo v přírodních porostech více než sto let starých, kde je kácení ilegální. Proto je postup Evropského soudního dvora jediným řešením.“

Jiří Beneš, koordinátor české pomoci blokáde Bělověžského pralesa z Hnutí DUHA, řekl: „Bělověžský prales je naprostý unikát - poslední dochovalý nížinný prales v Evropě, součást nejen evropského, ale i světového přírodního dědictví, zařazený na seznam UNESCO. Je dobře, že se Evropský soudní dvůr snaží vymáhat dodržování zákonů, které toto naše evropské přírodní dědictví chrání. Obrovský dík a uznání ale patří zejména lidem, kteří harvesterové těžbě Bělověžského pralesa bránili nenásilnou blokádou a podařilo se jim kácení přibrzdit. Blokády se účastnila v průběhu čtyř měsíců také více než stovka lidí z České republiky. Snad už teď nebude zapotřebí, aby pokračovala, a polské státní lesy těžbu pralesa konečně zastaví.“

Z tiskové zprávy Hnutí DUHA, foto: <http://save-bialowieza.net/>

K úložišti navzdory lidem?

Starostové a zastupitelé z lokalit ohrožených výstavbou úložiště vysoce radioaktivního odpadu na svém shromáždění Platformy proti hlubinnému úložišti 29. listopadu v Praze znovu kritizovali pokračující chaotické a netransparentní kroky státu při hledání úložiště. Přítomné zástupkyně a zástupce Sněmovny a Senátu informovali o porušování závazků a utajování informací ze strany příslušných státních úřadů. Shodli se na nezbytnosti posílení práv obcí při hledání úložiště radioaktivního odpadu, nastavení stabilních a transparentních pravidel pro výběr bezpečné lokality i technologie a zahájení férového dialogu mezi státem a obcemi i občany ze zvažovaných lokalit.

Starostové podrobně diskutovali o možnostech změny chaotického a netransparentního přístupu státu při hledání úložiště. Jen za poslední rok Správa úložišť několikrát změnila svůj postup. V prosinci 2016 požádala o prodloužení průzkumných území pro vyhledávání úložiště v sedmi lokalitách o dva roky. Poté, když Ministerstvo životního prostředí žádost zastavilo, začala tvrdit, že průzkumná území vlastně nejsou nutná, ale zároveň se proti krokům MŽP odvolala. Když ministr Richard Brabec její odvolání uznal, oznámila, že průzkumná území zase potřebuje, ale stačí jen na pár posledních dnů v roce (zkrátila žádost o prodloužení jen do konce roku 2017). Takový postup důvěru povzbudit nemůže.

Zklamáním je souhlasné stanovisko Ministerstva životního prostředí ke Koncepti nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem, vydané 22. listopadu na závěr procesu hodnocení dopadů na životní prostředí a zdraví lidí. Členové Platformy především kritizují, že Koncepte neobsahuje řádně zpracované i jiné varianty nakládání s vyhořelým palivem (dlouhodobé skladování, přepracování apod.) a nebyla žádná snaha zapojit dotčenou veřejnost nad rámec formální procedury i přes předchozí přísliby SÚRAO.

Problematika úložiště radioaktivního odpadu se zdaleka netýká jen obyvatel dotčených regionů. Zásadní problémy jsou spojeny s převážením nebezpečných radioaktivních odpadů a jejich možný dovoz ze zahraničí. Například Slovensko uvažuje i s možností vývozu tohoto odpadu do zahraničí. Dřívější vybudování úložiště v ČR by vedlo k tlaku na dovoz cizího radioaktivního odpadu k nám. Možnost společných úložišť ale musí být řešena koncepčně a transparentně – tedy dohodou na úrovni Evropské unie či dohodou mezistátní. V zemích EU

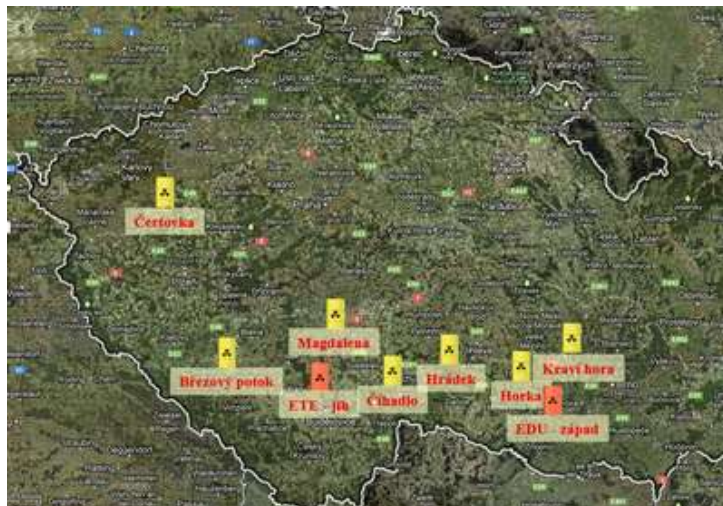
existují geologicky vhodná území v mnohem méně osídlených oblastech, než je Česká republika.

Platforma proti hlubinnému úložišti se rozhodla uspořádat 4. ročník společných akcí Den proti úložišti, kterými chce upozornit na problémy s jaderným odpadem. Bude se konat 21. dubna 2018.

Tisková zpráva Platformy proti hlubinnému úložišti. Ta sdružuje 35 členů (23 obcí a měst a 12 spolků) za účelem prosazování takového způsobu hledání řešení problému vyhořelého jaderného paliva a radioaktivních odpadů, který bude otevřený, průhledný a v němž obce a veřejnost budou mít zákony dostatečně garantované možnosti hájit své oprávněné zájmy. www.platformaprotiulozisti.cz

Ministerstvo životního prostředí prodloužilo platnost několika průzkumných území do konce roku 2017

Platforma proti hlubinnému úložišti považuje rozhodnutí Ministerstva životního prostředí (MŽP) o prodloužení platnosti průzkumných území pro geologické práce pro vyhledávání hlubinného úložiště jaderného odpadu na lokalitách Březový potok (blízko Horažďovic), Čertovka (u Lubence), Magdaléna (u Jistebnice na Táborsku) a Čihadlo (u Lodhěřova na Jindřichohradecku) z konce roku 2016 na konec roku 2017 za právně pochybná.

K provedení geologických prací jsou průzkumná území dle Správy úložišť radioaktivních odpadů (SÚRAO) v letošním roce nepotřebná. Protože prodloužení může nabýt právní platnost až v posledních dnech roku, ukazuje se skutečný důvod - umožnit vyplacení motivačních příspěvků pro obce v celkové výši převyšující 51 milionů korun z jaderného účtu. Jestliže bude stejným způsobem zpětně prodloužena platnost průzkumných území i pro zbývající tři lokality v kraji Vysočina, odčerpá se z jaderného účtu dalších 42 milionů korun.

Platnost původních povolení vypršela s koncem roku 2016 a žádost o prodloužení podaná SÚRAO nedlouho před tím, byla ministerstvem zamítnuta v únoru letošního roku. SÚRAO poté začala tvrdit, že k provedení plánovaných geologických prací vlastně průzkumná území nepotřebuje a tyto práce začala uskutečňovat jako výzkum, k němuž průzkumná území nejsou potřebná. Na náš podnět tento účelový postup kontrolovalo samo MŽP v červnu letošního roku, ale ani půl roku poté není závěr kontroly znám. Podle sdělení MŽP není stále vyhotoven kontrolní protokol ani učiněno rozhodnutí úřadu, zda je postup SÚRAO v souladu se zákony. Aktuální rozhodnutí přišlo poté, co ministr Brabec zrušil únorové rozhodnutí svého ministerstva a žádost vrátil k novému projednání.

Petr Nohava, mluvčí Platformy proti hlubinnému úložišti řekl: „Jediným srozumitelným důvodem prodloužování průzkumných území se zdá být možnost dotčeným obcím vyplatit příspěvky z jaderného účtu, které jsou vázány na platná povolení. Souhlas obcí ale nelze koupit.“

Tisková zpráva Platformy proti hlubinnému úložišti.

Česko má první velkou baterii. Do roku 2050 jich může přibýt přes čtyři tisíce

Skupina Solar Global připojila na konci listopadu k síti první velkou stacionární baterii. Akumulační systém o kapacitě 1,2 MWh stojí v areálu solární elektrárny u obce Prakšice na Uherskohradištsku. Zařízení je navrženo tak, aby pomáhalo stabilizovat distribuční soustavu při výkyvech, například formou dodávky elektřiny do sítě ve špičce. Rozvoj decentralizované energetiky přinese podle propočtů expertů příležitosti pro více než 4 tisíce baterií s podobným výkonem.

Přínosy bateriových systémů:

- vývoj a zvyšování výrobních kapacit tlačí cenu baterií rychle dolů. Podle BNEF klesly ceny

akumulačních systémů od roku 2010 o 73 % a očekává se další pokles,

- akumulace energie zvýší energetickou nezávislost domácností,
- velké systémy pomohou lépe integrovat obnovitelné zdroje, zejména pokud jejich podíl na elektrárenském mixu překročí 40-50 %,
- moderní obor úložišť energie dává prostor pro vývoj nových řešení – technologie baterií připravují vědci také z českých univerzit,

- zájem o energetickou soběstačnost dává prostor nabídnout svá řešení velkým energetickým skupinám i regionálním firmám,

- mezinárodní agentura pro obnovitelné zdroje (IRENA) předpokládá, že do roku 2030 vzroste objem výkonu instalovaných baterií ve světě na 170–420 GW.

„Velké baterie pomohou stabilizovat fungování sítě a přispějí k snadnějšímu začleňování postupně rostoucí výroby obnovitelných zdrojů energie. Lithiové akumulační systémy mohou reagovat v řádu milisekund na výkyvy dodávek elektřiny a pomoci tak klasickým zdrojům i větrným nebo solárním elektrárnám,“ uvádí Jan Fousek, ředitel Asociace pro akumulaci energie a baterie ČR, AKU-BAT.

„Vývoj v moderní energetice běží rychle dopředu a je dobře, že také do Česka přichází první pilotní projekty, na kterých můžeme otestovat fungování moderní energetiky. Do malých i velkých baterií lze uložit energii v době přebytku elektřiny v síti a využít ji v době energetické špičky, kdy cena elektřiny roste. Baterie jsou také vhodné řešení, které může chránit síť před takzvanými blackouty,“ doplňuje motivace podpory udržitelných řešení Martin Sedlák z Aliance pro energetickou soběstačnost.

„Za poslední rok byly v Česku instalovány desítky domácích baterií, které se mohou pomocí chytrého řízení stát energetickým mozkem domu. Propojením baterií se střešní solární elektrárnou domácnosti nejen ušetří peníze za energii, ale získávají i energetickou nezávislost. Zájem o tato kombinovaná řešení roste a podobné příklady mohou inspirovat další zájemce o vlastní bateriový systém,“ doplňuje Veronika Hamáčková ze Solární asociace kontext rozvoje malých bateriových systémů.

Infomateriál „Akumulace energie – příležitost pro akceleraci české moderní energetiky“ je dostupný zde: [http://alies.cz/sites/default/files/akumulace_energie - prilezitost_pro_cr.pdf](http://alies.cz/sites/default/files/akumulace_energie_-_prilezitost_pro_cr.pdf)

Tisková zpráva Aliance pro energetickou soběstačnost – Solární asociace – Asociace pro akumulaci energie a baterie ČR

Bezkonceptní páchník

Jako už mnohokrát se sešli účastníci řízení k rokování nad osudem starých dubů s výskytem celoevropsky chráněného páchníka hnědého, tentokrát v Českých Budějovicích. Jako už mnohokrát dumali, jak skloubit provozní bezpečnost stromů s páchníkovými biotopovými nároky. A jako už mnohokrát upekli kompromis, který bezpečnost zajistí, páchníky úplně nezahubí, leč dubům život spíše zkrátí. Jinými slovy, s páchníků se časem stanou bezdomovci, ale ne hned.

Jsem určitě ten poslední člověk, který by zaťatě bránil v ořezávání nebezpečných stromů na frekventovaných místech. Za Callu jsem se ostatně onoho řízení účastnil a s navrženým řešením souhlasil. Ale nemohu se ubránit dojmu, že v ochraně tohoto ohroženého listorohého brouka selháváme. Zatímco

se rok za rokem dohadujeme o každou větší větev na starém dubu, nevyhnutelně ztrácíme další a další ochrannými důležité stromy a s nimi nejen páchníky, ale i mnoho dalších, často méně nápadných a možná dosud nezjištěných druhů vázaných na stejný biotop. A larvy páchníků už při záchranných transferech v podstatě není kam přemísťovat.

Jak už jsme v Ďáblíku vícekrát psali, chybí nám v jižních Čechách dlouhodobá koncepce ochrany saproxylických brouků, která by další postup plánovala na desítky let dopředu. Chybí mladší generace stromů, která by na Budějovicku nahradila dožívající

veterány. Chybí promyšlený postup vytváření náhradních biotopů, třeba prostřednictvím zrychleného pěstování hlavatých vrb. A především chybí dostatek času, protože každým rokem se situace jenom zhoršuje.

Jiří Řehounek

Stane se Moravská Amazonie národním parkem?

Ochránci přírody s Koalice proti palmovému oleji (KPPO) spouštějí novou, tentokrát domácí kampaň. Týká se ochrany unikátní krajiny na dolních tocích Moravy a Dyje, pro kterou se pomalu vžívá název Moravská Amazonie. Paralela s Amazonií není náhodná a kromě vodních a mokřadních ekosystémů v říčních nivách zahrnuje třeba i neobyčejně bohatou biodiverzitu.

„Pohár trpělivosti právě přetekl. Už roky se mnohé nevládní organizace, ale i odborníci a jednotlivci snaží zastavit bezohledné drancování lesů v oblasti tzv. Moravské Amazonie, tedy v lužních lesích na soutoku řeky Moravy a Dyje. Je naprostým paradoxem, že naši občané začínají dosahovat větších úspěchů při ochraně (pra)lesů v tropech od Indonésie přes Afriku až po Jižní Ameriku, zatímco ochrana (pra)lesů u nás doma zůstává na zcela tristní úrovni! Dávno už nadešel čas, abychom si zametli před vlastním prahem – tím spíše, pokud máme tendence sebevědomě poučovat rozvojové země, jak si mají chránit své pralesy. Naším dalším důležitým cílem pro nadcházející období je tedy i realizace adekvátní ochrany Moravské Amazonie,“ píše se na webu KPPO v úvodu textu o zmíněném tématu.

Protože stát dosud nebyl schopen zajistit účinnou ochranu jednoho s přírodně nejceněnějších koutů České republiky, rozhodli se ochránci přírody vzít iniciativu do svých rukou a oslovit milovníky přírody i širokou veřejnost s kampaní za vyhlášení národního parku.

Ale dejme ještě chvíli slovo webovým stránkám KPPO: *„Chvíli je vyschlá na troud, pak týdny pod vodou.“*

Mezi prastarými stromy tu poletují orli, vyprahlé písčiny se střídají s bažinami. Kvůli povodním se tu dnes žít nedá, ale před tisíci lety byla centrem Velkomoravské říše. Biologicky nejbohatší část republiky v téměř výhradním vlastnictví státu. Ale prakticky bez ochrany. Národní přírodní klenot spravovaný hlavně státními Lesy, jejichž motorové pily z něj hltavě ukusují a kde místo unikátní přírody nastupují plantáže. V rychlosti, s níž Moravská Amazonie pozbývá svých přírodních hodnot, svou jihoamerickou sestru bohužel předčí. Někteří její obyvatelé – například mandelík hajní, želva bahenní nebo

hnědásek osikový – již vymřeli, další bez pomoci nepřežijí příští desetiletí. Území je ověněno tituly, které ochranu naznačují, ale nezajišťují. Jen jeho nepatrný zlomek požívá reálné ochrany. Stav území je ostudou nejen hlavního správce území, ale především nás všech.“

Zájemci o další informace nebo zapojení do kampaně naleznou podrobnější informace na webu KPPO <http://www.stoppalmovemuoleji.cz/moa.php>.

Jiří Řehounek

MALÝ OPRAVNÍK BIOLOGICKÝCH OMYLŮ

Poštołky z Jerevanu

S velkým zpožděním jsem si přečetl novinový článek o tom, kterak městská policie v Duchcově zachránila mladé poštołky. Fotografie mi k němu však nějak nesesedla, neboť bezpochyby zachycovala mladé rorýsy. Neznalost nebo redakční chyba při použití ilustračního snímku?

Přečetl jsem si popisek „Při opravě střechy našel hnízdo s poštołkami“. Na jeho konci stálo černé na bílém „Foto: Městská policie Duchcov“. Aha, takže ne ilustrační, ale dokumentační fotka. Občan zavolal k ptákům nalezeným při opravě střechy strážníky, kteří je odchytili, určili jako poštołky (zřejmě podle mohutných pařátů a zahnutého zobáku), vyfotografovali a předali snímek redakci. Tam k němu redaktor napsal článek a popisek, určení neověřil, což zjevně neučinil ani editor, a „poštołky“ šly do tisku.

Podle velitele strážníků nakonec údajně poštołky skončily v chomutovském zooparku. Redakce Ďáblíka věří, že v této instituci již zaměstnanci determinovali opeřence správně a nezkoušeli do nich nacpat např. myši nebo kuřata.

Jiří Řehounek

Přírodovědné vycházky s Callou v roce 2018

Přírodovědné vycházky s Callou letos přilákaly 408 zájemců o přírodu. Uspořádali jsme jich celkem sedm. Nejvíce účastníků, celkem 97, přilákala vycházka „Za ptáky a orchidejemi k Borskému rybníku“, všechny bez výjimky se však setkaly se zájmem milovníků přírody. Na příští rok chystáme další ročník a oslavíme výročí. První vycházku totiž Calla uspořádala v roce 2008.

Jiří Řehounek

8. dubna - Za slavíkem modráčkem na tankodrom

23. dubna - Za slavíkem modráčkem na tankodrom

4. června - Za ptáky a orchidejemi k Borskému rybníku

17. června - Výprava do Pískovny u Žemličky

8. září - Večerní výprava na louky k Arpidě

23. září - Co nám roste za humny

23. října - Za ptáky a vodním hmyzem na tankodrom

Orly královské ohrožují jejich vlastní chatrná hnízda a nově i traviči

Hnízdění orlů královských bylo v ČR poprvé zaznamenáno teprve v roce 1998. Od té doby u nás vzácní orlí hnízdí pravidelně a jejich počty pomalu narůstají – v letošním roce ornitologové napočítali 7 hnízdících párů a 10 vyvedených mláďat. Zdaleka ne všem orlím párům se ale podaří dovést svá mláďata až k samostatnosti. Orli královští si totiž stavějí nestabilní hnízda, která se mohou vlivem silného větru zborit nebo z nich mladí orlí vypadnou. K nepříznivým přírodním vlivům se letos bohužel přidal i člověk – dva orlí královští byli na našem území otráveni karbofuranem.

„Orlí královští si svá hnízda staví často na vršcích stromů nebo vyčnívajících větvích, a proto není neobvyklé, že se stavba při nepřízni počasí zborí. Mláďata ale překvapivě často pád přežijí a je pak možné je buď vysadit na prázdné hnízdo v blízkém okolí, kde si je rodiče najdou, nebo je adoptovat do jiné orlí rodiny,“ popisuje David Horal z České společnosti ornitologické. Pokud je to technicky možné, ornitologové při kontrolách hnízd nestabilní stavby zpevňují. Ne všechna hnízda je ale možné zabezpečit. *„Letošní pád jednoho orlího hnízda bohužel nepřežil ani jeden ze tří sourozenců. Naopak mládě vypadlé z jiného hnízda bylo úspěšně přemístěno a adoptivní rodiče, kterým se vylíhl jedináček, tak nakonec odchovali dvě mláďata,“* popisuje Horal.

Na dvacátou hnízdící sezónu orlů královských vrhá stín nelegální činnost travičů. „Letos jsme poprvé zaznamenali vedle jiných otrávených ptačích druhů i orla královského a to hned ve dvou případech. Je to smutný paradox, protože v tomto roce Česká společnost ornitologická vstoupila do mezinárodního projektu na ochranu dravců PannonEagle Life, jehož vlajkovým druhem je právě orl královský,“ konstatuje Zdeněk Vermouzek, ředitel ČSO a upozorňuje: *„Otrava hned dvou jedinců tak vzácného druhu, jako je orl královský, jen dokazuje, jak je tento*

nebezpečný a nezákonný fenomén – pokládání otrávených nástrah – rozšířený.“

Právě ty nejnebezpečnější lokality, na kterých už traviči zabíjeli, má teď ČSO ve svém hledáčku. Na místa, kde byli v minulosti otrávení dravci nalezeni, se nyní bude pravidelně vydávat psovodka Klára Hlubocká s retrívrem Samem, který úspěšně dokončil náročný výcvik na hledání otrávených nástrah. Tým bude v rizikových oblastech působit především jako prevence ptačí kriminality.

V letošní sezóně ornitologové zaznamenali celkem jedenáct teritoriálních párů orlů královských, u kterých se dalo předpokládat, že zahnízdí. Osm z nich si následně skutečně postavilo hnízdo a kromě jedné dvojice všechny ostatní zahnízdily. Pět párů nakonec úspěšně vyvedlo celkem deset mláďat. Polovina mláďat dostala satelitní vysílačky, díky kterým budou ornitologové moci sledovat další osud těchto imponantních dravců.

Tisková zpráva ČSO

Ne všichni čápi odlétají do Afriky

Čáp patří mezi typické posly jara. Snad žádné dítě nezaváhá s odpovědí na otázku, zda od nás čápi na zimu odlétají nebo ne. Cesta do Afriky ale není samozřejmostí pro všechny čápy. Někteří končí cestu už ve Španělsku a každým rokem najdeme i u nás pár míst, kde se s čápem můžeme setkat i v zimě. Podle pozorování amatérských i profesionálních ornitologů víme zatím letos asi o sedmi těchto místech. Někde zimuje jedinec, jinde dokonce celý pár. Na otázku, proč u nás někteří čápi zůstávají celý rok, neexistuje jednoznačná odpověď. Česká společnost ornitologická proto vyzývá veřejnost, aby zimní pozorování čápů zadávala do databáze birds.cz a pomohla tak tuto záhadu rozluštit.

Čáp patří k nejoblíbenějším ptákům a je v přírodě nápadný. Není proto divu, že jeho přítomnost v zimě udiví. Proč u nás ptáci zůstávají, přesně nevíme. Záleží na charakteru zimy, jakou šanci na přežití budou mít. V mírných zimách posledních let nacházeli na polích dostatek potravy. Jakmile napadne sníh, mohou mít problém. V žádném případě není ale řešením snažit se čápa hned odchytil a odvézt do záchrané stanice ani okamžitě začít s příkrmováním. „*Jedná se o volně žijící zvířata a zbytečným příkrmováním jen podpoříme jejich „domněnku“, že nikam odlétat nemusí. Kdybychom pak přestali příkrmovat uprostřed zimy plné sněhu, vystavíme zvířata hladovění,*“ vysvětluje Gabriela Dobruská z České společnosti ornitologické. Příkrmování má smysl jen tehdy, jestliže čápi skutečně strádají nedostatkem potravy. Záchranou stanici potřebují pouze, jsou-li zranění nebo příliš vysílení.

Známým zimujícím párem byl pár z Blatné, který 8 let zimoval na komíně lihovaru. Poté, co samice zahnízdila s jiným samcem, společně odlétli. „*Samice v prvních třech letech normálně odlétala. Pak začala hnízdit se samcem pravděpodobně z umělého odchovu v Německu, kde vypouštějí čápy ze středomořských netažných populací. Je možné, že po výměně partnera si samice prostě po osmi letech „vzpomněla“, že kdysi táhla a spolu se samcem odlétli.*“ vysvětluje Petr Pavlík z ČSOP Blatná záhadu blatenských čápů. V blízkosti sádek čápy lidé příkrmovali a ti tak neměli problém zimu přežít.

Dalším párem, který již několik let pravidelně zimuje, jsou dobřanští čápi. „*Létají pravidelně na louky k Radbuze shánět žrádlo,*“ uvádí Libor Schröpfer u svého pozorování na birds.cz. Čápi se v zimě často zdržují v blízkosti svých hnízd, která využívají k přezimování. Podobně můžeme letos čápy spatřit na Olomoucku či Frýdeckomístecku. Hodně pozorování je ale omezeno na jednu zimu. „*Pokud zimu přežili, možná zjistili, že zimovat tady není úplně to pravé a následující rok odlétli, jak se na čápa sluší a patří,*“ doplňuje Dobruská.

Chápeme obavy lidí, kteří se na nás obrací s dotazy a snaží se čápům pomoci i smutek z toho, že čápa ke konci zimy, kdy se ho snaží zachránit, někdo zastřelí. „*To se stalo v březnu loňského roku čápmi na Novojičínsku, který neodletěl z důvodu zranění. Lidé ze záchranné stanice v Bartošovicích ho celou zimu přikrmovali, aby mohl přežít a nakonec ho někdo trefil brokovnicí...,*“ vzpomíná Dobruská a dodává: „*Pomozme jim přežít zimu. Ale tak, abychom nepodporovali jejich „myšlenku“ zůstat i příští rok zbytečným přikrmováním a vytvořením iluze nadbytku potravy i v zimních měsících. To zatím není v našich podmínkách pro čápy udržitelná cesta.*“

O důvodech zimování čápů u nás toho víme jen velmi málo. Pokud čápa v zimě uvidíte, zadejte své pozorování na www.birds.cz. Pomůžete tak ornitologům získat více informací o zimujících jedincích. Zastihnete-li čápa přímo na hnízdě, můžete své pozorování zadat i na web Čapí hnízda na www.cap.birdlife.cz.

Tisková zpráva ČSO

Ptáci a skla

O negativních důsledcích srážek ptáků se skleněnými plochami jsme už v Dáblíku několikrát psali. Pokud se chcete o problematice dozvědět více, můžete využít webovou stránku „Ptáci a skla“, kterou provozuje Česká společnost ornitologická. Kromě informací o příčinách nárazů, vyhodnocení nebezpečnosti různých ploch a možnostech řešení lze si na tomto webu můžete stáhnout i publikace „Ptáci a skla“ a „Kolize ptáků s transparentními a reflexními plochami“. A nezapomeňte, že „jedna nálepka ptáky nezachrání“.

Jiří Řehounek

Geocachingová série „S Drákulou v netopýřím světě“ má již tisíc návštěvníků

Příznivci geocachingu si mohou od srpna 2017 hrát s netopýry. Lov zavede účastníky do míst, kde netopýři a vrápenci opravdu žijí, a na každé lokalitě se také dozvedí řadu zajímavostí ze světa létajících savců. Sérii deseti keší umístěných v krásných koutech středních a jihozápadních Čech přichystal ČESON v rámci projektu „Na půdě, tam to žije – aneb poznejte tajemný svět netopýřů!“. Cílem projektu podpořeného SFŽP ČR a MŽP je zlepšit ochranu letounů žijících v blízkosti člověka, zejména druhů vázaných na úkryty na půdách budov. Jedna z aktivit je zaměřena na propagaci vrápenců a netopýřů na turisticky atraktivních

lokality, kde se tyto živočichové vyskytují. V současnosti je do projektu zapojeno již 34 hradů, zámků a dalších památek z celé ČR.

„Dlouhodobě se snažíme přiblížit život a ochranu netopýrů co nejširší veřejnosti. Rozhodli jsme se proto nyní oslovit kromě běžných návštěvníků památek i další velkou skupinu lidí, které bychom k informacím o netopýrech mohli aktivně přilákat“, vysvětluje Dita Weinfurtová z ČESON.

V terénu je rozmístěno celkem deset keší s netopýřím tajemstvím. Místa ve středních a jihozápadních Čechách, která lovci navštíví, nebyla vybrána náhodou – jedná se o hrady, zámky a kláštery, kde netopýři skutečně žijí. Na půdách rodí a odchovávají svá mláďata, ve sklepích zimují, v zámeckých parcích loví potravu nebo se ukrývají ve starých dutých stromech. Na některých hradech dokonce probíhají každoroční netopýří námluvy.

„Název hry odkazuje na hraběte Drákulu, mýtickou postavu spojenou s krvelačností a temnými silami, neboť podobnými pověrami byli odedávna opředeni také netopýři. Naše série má velký ohlas. Nyní je v provozu zhruba tři měsíce a za tu dobu máme zaznamenáno již přes 1000 logů. Potěšující je i řada pozitivních ohlasů přímo od samotných hráčů“, doplňuje Eva Cepáková, koordinátorka projektu.

Podrobnosti o geocachingové hře „S Drákulou v netopýřím světě“, netopýří mapu s tipy na zajímavé výlety a informace o dalších aktivitách najdou zájemci na projektovém webu napude.sousednetopyr.cz.

Tisková zpráva ČESON

VYŠLO

Nová publikace pomůže znevýhodněným se chovat ekologicky

Senioři, osoby s nízkým příjmem či jinak znevýhodnění získali nový materiál, jak se doma mohou chovat ekologicky. Pro ně je určena dnes vydaná publikace Úspory v domácnosti. Čtenáři se velmi jednoduchým jazykem a zjednodušenou formou dozví, jak šetřit elektřinu, jak správně topit či šetřit vodou. Dále se věnuje zdravému bydlení (větrání) a odpadům. Materiál připravila a vydala Síť ekologických poraden STEP a je určen pro celé Česko.

Nová publikace se jmenuje „Úspory v domácnosti - rady, jak zdravě bydlet a ušetřit“. „Každý může udělat něco pro

přírodu a ještě přitom ušetřit peníze. Každý může začít. Když se našimi radami budete alespoň trochu řídit, ušetříte nějakou tu korunu, bude se vám lépe bydlet a něco navíc uděláte i pro přírodu.“, říká v předmluvě Petr Ledvina ze Sítě ekologických poraden STEP. V publikaci se nemluví o fyzikálních jednotkách, o

důležitosti ochrany životního prostředí, ale vše je převedeno na úsporu peněz. Materiál je určen přímo cílové skupině znevýhodnění, pro kterou je psán velmi jednoduchým jazykem, obsahuje návodné ilustrace a velké písmo. Místo webových odkazů nabízí možnosti osobních konzultací se řadou speciálních poraden a subjektů, které jsou v závěru zmíněny.

Znevýhodnění mohou být senioři, zdravotně postižení, osoby s mírnou retardací, lidé žijící v podmínkách materiální chudoby apod. Brožurou jsou tito lidé směřováni k šetrnému vztahu k životnímu prostředí, šetřením energiemi a odpovědnému spotřebitelskému chování prostřednictvím změny spotřebitelských návyků.

Publikace je k dispozici zdarma a zájemci a organizace, které se znevýhodněními pracují, ji mohou získat v sídle vydavatele a nebo si ji mohou nechat doručit poštou. Síť ekologických poraden a její jednotlivé organizace také všem zájemcům zdarma rádi poradí. Přípravu a tisk podpořilo Ministerstva životního prostředí a Nadace Veronica.

Kontakt: Petr Ledvina, 776 057 637, email: petr.ledvina@veronica.cz

Síť ekologických poraden STEP je národní profesní asociace, která prosazuje, rozvíjí a podporuje ekologické poradenství. Sdružuje organizace zabývající se environmentálním poradenstvím pro veřejnost, obce i podnikatele. Její členové působí po celé České republice. Adresa: Panská 9, 602 00 Brno, www.ekoporadna.cz

Šumava domovem

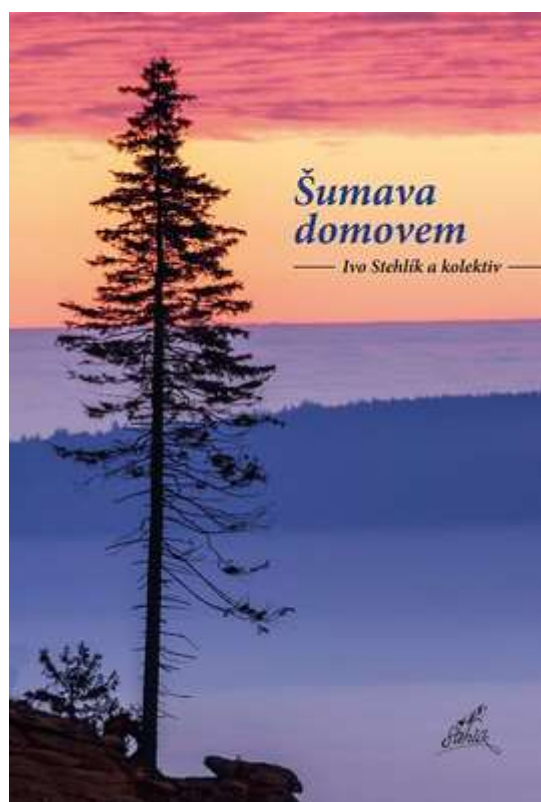
Ivo Stehlík a kolektiv

Šumava se v posledních letech stala oblastí střetu protichůdných zájmů a rozdílných názorů na to, jak by s touto jedinečnou krajinou měl člověk zacházet. K věci se vyjadřují politici, vědci, úředníci, novináři... většinou lidé odjinud. To je cenné, protože často právě náhled zpozzdálí s určitým odstupem od problému dokáže lépe vyhmátnout jeho podstatu. Chybí mu ale hlubší znalost místních reálií. Tato kniha nabízí pohledy třiceti sedmi obyvatel Šumavy nejrůznějších profesí na soužití lidí s místní přírodou. Někteří z nich jsou rodáci, vrostlí po generace do šumavské žuly, další jsou novousedlíci, kteří si toto místo pro život vybrali po zralé úvaze, nebo je sem osud prostě zavál. Všechny je však spojuje láska k domovu a nespoutané přírodě.

Prostřednictvím jejich výpovědí máte příležitost sdílet s nimi zajímavé životní příběhy a nahlédnout diskutovaná šumavská témata jejich očima. Možná se dozvíte něco nového o tom, jak se tu lidem žije, o lese, o národním parku, o kůrovci, o tom, proč je důležité alespoň na malém kousku naší země zachovat divočinu a možná zahlédnete mezi řádky i střípky jímavé krásy... Pokud se tak stane, tahle kniha nevznikla nadarmo.

Texty doprovází dvě stovky fotografií, včetně několika historických snímků z rodinných archivů, které nebyly doposud nikde publikovány.

Knihu si můžete objednat u vydavatele zde: <https://www.knihystehlik.eu/knihystehlik/eshop/0/0/5/1945-SUMAVA-DOMOVEM-Ivo-Stehlik-a-kolektiv> a také u všech dobrých knihkupců.

Konec roku v naší domácnosti ovládlo zcela naše nové knižní dítě Šumava domovem. 5. prosince jsem nastartoval auto a vyrazil ku Praze, abych si z vazárny přivezl první právě dokončenou várku knih. Majitel mi ukázal na hotovou paletu a řekl: „Tak si je naložte.“ A já mu odvětil: „Ne, já se musím prvně potěšit.“

Když na něčem pracujete skoro dva roky, nemůžete to jen tak naházet do auta a tradá. A co naplat, taky jsem se potřeboval ubezpečit, že všechno je, jak má být. Skoro nábožně jsem vzal z horní vrstvy jednu knihu a pomalu listuji. Barvy sedí. Soutisky sedí. Vazba vypadá dobře. Nikde není nic prohozeného. Poslední stránka. Úfff! Dělnice se zděšeně otáčejí od balících pultů a majitel přibíhá s vytřeštěnýma očima. Uklidňuji je, že to nebylo zemětřesení, to mi jen spadl obrovský kámen ze srdce. Naložil jsem 402 knih, zadek auta courám skoro po silnici, ale vezu si ji z Dolních Břežan domů. Domů jsem přijel přesně v pět odpoledne a před domem už čekal Martin v čertovském hábitu. Za chvíli přisupěl i svatý otec Jarda a po něm Roman a já si sotva stačil oprášit masku, hodit na sebe kožich a vyrazili jsme na první štaci.

Balení, balení a ještě jednou balení. Balíme od rána do večera. Tedy hlavně Jitka, protože já to ještě prokládám jízdami na poštu a po přilehlých knihkupectvích. Postupně také navážím kartony a bublinky od sprátených prodejců, kteří by je jinak vyhodili, a my je ještě zrecyklujeme. Hromada knih v obýváku se pomalu tenčí. Přivážím další várku knih, pořád balíme, domácnost vypadá jako po výbuchu, ale seznam odškrtnutých jmen jednotlivých předplatitelů narůstá, až najednou jsme na konci. Zbývají už jen ti, kteří slíbili, že dorazí na slavnostní vítání nové knížky do života.

A vítání bylo moc příjemné. Dorazilo více než sto lidí a ze třiceti sedmi autorů všichni kromě tří. Knihu přivítali do života Jirka Včelák, předseda naší organizace Šumava domovem a ředitel Národního parku Šumava Pavel Hubený. Myslel jsem si, že mne jen tak něco nepřekvapí, ale Jirka mne svým pojetím dostal. Už když šel ke mně s plátěným, poměrně naditým pytlem, říkal jsem si: Co v něm asi má? Seno? A pak ty jeho tajemné řeči o semenech a o tom, že bez té tajemné šumavské substance by byly stromy velké jenom jako vánoční stromky... Co to tam kruci má? A pak z pytle jako kouzelník z klobouku vyndal velikánskou plodnici vatovce obrovského, obešel mne s knihou a zahalil nás hnědým oblakem výtrusů houby. Byl jsem unešen. Nádhera. Pavel Hubený přidal vodu z Boubína a zhostil se své úlohy s přirozeným šarmem. Byl to kouzelný večer plný lidské přichylnosti. Vlastně tím vyvrcholil náš zvláštní letošní advent, kdy na nějaké usebrání jsme nenašli dost času, ale nepocíťoval jsem to úkorně, bylo to v řádu věcí. Posílali jsme do světa velkou krásu, tak si to alespoň neskromně myslím, a potěšili jsme spousty známých i neznámých lidí.

Proč se ale o tom všem tak zeširoka rozepisují? Je to tím, že tuhle knihu vnímám jako přelom ve své práci. Měl jsem pocit, že právě jí mám pomoci na svět. Dát prostor k vyjádření lidem ze Šumavy, kteří vnímají přírodu a divočinu jako jednu z nejvyšších životních hodnot, aby se mohli pokusit napsat, proč je to pro ně tak důležité. A proč chtějí, aby na Šumavě byl národní park jako garant toho, že alespoň v části těch nádherných pohraničních hor zůstane příroda lidskou činností relativně neporušená. Myslím si, že se to povedlo, že v mozaice sedmatřiceti příspěvků lze najít vše podstatné: Gruntovní odborné argumenty stejně jako niterné, těžko sdělitelné prožitky, tvrdá fakta i poetické obrazy. A krásu Šumavy i její historii ukazuje 200 fotografií, které vesměs nebyly nikdy publikovány. Přelomová ta kniha je pro mne jednak ve svém zaměření, ale i v rozsahu. 352 stran není maličkost. Přelomová je ale i v počtu autorů. Osahal jsem si, jak je někdy obtížné koordinovat práci několika desítek lidí, z nichž každý má pochopitelně svůj vlastní život a své vlastní starosti.

Přelomová byla i náročností grafické a tiskařské práce. A tím přeneseně i finančně. Nechtěl-li jsem jít cestou grantů a dotací a to jsem opravdu nechtěl, musel jsem vymyslet jiný způsob, jak sehnat peníze zvenčí. Poprvé jsem tu vyzkoušel model financování, který bych chtěl aplikovat na všechny své knihy i do budoucna. Vyšel jsem z konceptu subskripce – předplatného i z konceptu crowdfundingu, kdy velký počet jedinců malými částkami přispívá k financování projektů, které považují za smysluplné. Nějakou chvíli jsem uvažoval o tom, že bych knihu propagoval a peníze získával přes Startovač. Ale uvědomoval jsem si možná úskalí. Jedním z nich byla cílová částka. Pokud se jí nepodaří dosáhnout, peníze se vrátí jednotlivým přispěvatelům a já nedostanu nic. Ale pro mne přitom jakákoliv částka byla důležitá. Nakonec jsem zvolil

takové předplatné, aby sleva a absence poštovního byly pro eventuálního zájemce mimořádně výhodné. Doufal jsem, že kniha svým zaměřením a grafickým provedením zaujme dost lidí. A ono se to povedlo. Nemám v tuto chvíli spočítáno, kolik knih se prodalo v rámci předprodeje, ale určitě vím, že jich bylo několik stovek. Dost na to, abych byl schopen splatit první dvě faktury tiskárně. Teď mne samozřejmě čeká doplacení zbytku, ale tu největší starost ze mne předplatné sňalo.

Možná si někteří z těch, kteří si knihu v předprodeji koupili neuvědomují, co to pro mne znamenalo. Neztratil jsem svoji hrdost. Nabídl jsem čestný obchod – krásnou knihu za velice výhodných podmínek výměnou za dobré peníze. Ti, kdo mne znají, věděli, že knihu vydám tak jako tak. Ale ti, kdo mne neznají, podstoupili určité riziko, že možná kniha nevznikne a oni budou muset tahat peníze z člověka, o kterém mnoho neví. Já se ale díky tomu nemusel podbízet, nemusel jsem leštit kliky na úřadech nebo obcházet bohaté podniky a prosit o almužnu. Jsem všem, kteří si knihu předplatili, nesmírně zavázán, že jste ušetřili moji hrdost. Protože kdyby se tolik peněz nesešlo, musel bych to nějak řešit a musel bych dělat věci, které by mi nebyly příjemné.

Děkuji vám všem, že jste mi darovali svobodu. Pokud tento způsob spolufinancování bude fungovat i v budoucnosti, budu moci dělat krásné a potřebné knihy beze strachu, že mne jejich vydání zruinuje. Musím si samozřejmě vybírat tituly, které zaujmou dostatek potenciálních čtenářů, ale to je malé omezení, protože mne to stejně táhne k takovým knihám, které mohou mít širší odezvu. Svoboda pro mne byla a je obrovsky důležitá. Tak díky za ten velkorysý dar svobody v době, kdy jasně cítím, jak celá řada lidí nám ji po malých kouscích krade. Tolik to pro mne znamená! Jsem moc rád, že jste a že jsme. Že ještě chodíme, dýcháme, milujeme... Že se tu a tam ocitneme ve vzájemné blízkosti, ve které nám je dobře. Jsem vděčný za ty chvílky.

Milí přátelé, přeji Vám všem, abyste mohli užívat velkou porci svobody, protože svoboda spolu se zodpovědností za sebe je něco úžasného a tak si ji nenechme vzít malými dušemi, které k ní ještě nedorostly. Za okny leží sníh, naším starým domem se linou vánoční písně Spirituál kvintetu, Bára s Jitkou dělají cukroví a odpoledne přijede z Ostravy Jolča s Bivojem. Mít kolem sebe své blízké, to je pro mne ten největší dar. Přeji Vám všem požehnané a naplněné svátky vánoční a v novém roce mír v duši.

Váš Ivoš Stehlík

Kalamita

Předem tohoto článku musím podotknout, že vlakem jezdím velice rád a budu tak rozhodně činit i nadále.

A nyní již k věci. O posledním říjnovém víkendu nás v větrná kalamita uvěznila v Polabí. V neděli popadaly stromy na trať z Prahy do Českých Budějovic. Protože informace o jízdě vlaků se v médiích i na internetu dosti různily, rozhodl jsem se kolem poledne obrátit přímo na našeho národního dopravce. Na pátý pokus jsem se dovolal na zákaznickou linku Českých drah a zeptal se, zda jezdí vlaky z Prahy do Budějovic.

„Počkejte, já se vám podívám,“ říká ženský hlas ve sluchátku, „tady vidím nějaké omezení provozu v Nepomuku.“

Vysvětlil jsem slečně, že Nepomuk neleží na trati Praha – České Budějovice.

„Aha, tak to mi tam háže nějakou následující trať, no tak to by mělo normálně jezdit.“

Rozloučil jsem se, zatímco na ČT 24 právě moderátor dramaticky sděloval národu, že na jmenované trati je kvůli kalamitě zastaven provoz.

Rozhodl jsem se tedy zavolat přímo na jih a vyhledal si číslo na informace budějovického nádraží. Na žádném ze dvou čísel telefon nebrali. Pak jsem našel číslo na tábořské nádraží a stiskl tlačítko.

„Pane, vlaky dnes celorepublikově ne-jez-dí“ sdělila mi soucitně paní pokladní, zatímco mne jakýsi šklebící se pandulák na twitteru ČD oznamoval, že „naše trať“ bude od 13:00 zase fungovat.

Pomyslel jsem si, že paní mi těžko poví něco podnětného, řekl „nashledanou“ a zkusil to opět do Českých Budějovic, kde mi tentokrát telefon vzali a sdělili, že do dvou určitě nic nepojede a pak se mám zase zeptat. Nicméně poprvé jsem měl pocit, že člověk na druhém konci „drátu“ je opravdu informovaný o situaci.

Kolem třetí nám České dráhy doporučily odložit cestu na pondělí. Vlaky sice začaly večer jezdit, ale s dětmi už jsme raději nejistou noční jízdu neriskovali.

A jeli jsme samozřejmě ranním vlakem, jako obvykle se zpožděním a úplně jinými rychlíky, než jsme plánovali. Jenom ten Nepomuk jsme si protentokrát dovolili vynechat.

Jiří Řehounek

Alejí roku 2017 se stala mladá alej na Staré Husí cestě v Dřevčicích. V Jihočeském kraji bodovala Knížecí cesta u Sudoměře

Vítězkou letošního ročníku se stala alej na Staré Husí cestě v Dřevčicích v Libereckém kraji. Vysloužila si přízeň 408 hlasujících, kteří svým nadšením jednoznačně dopomohli k získání prestižního titulu. Na druhé místo se probjovala lipová alej v jihomoravských Šakvicích s 352 hlasy. Třetí místo pak obsadila zámecká alej v Brankách ve Zlínském kraji s 210 hlasy. Na jihu Čech se krajskou vítězkou stala Knížecí cesta u Sudoměře se 113 hlasy. Kompletní přehled výsledků najdete na www.alejroku.cz/o-ankete.

V letošním ročníku tradiční ankety soutěžilo celkem 62 alejí ze všech koutů republiky, kterým své hlasy odevzdaly necelé 4 tisíce lidí. Zajímavostí je, že v anketě dosud soutěžily vzrostlé aleje s nesčetnou řádkou letokruhů. Letošní ročník se však stal přelomovým, neboť na prvních dvou místech se umístila stromořadí mladých stromků, které byly vysázeny teprve nedávno.

Po roce se opět ukázalo, že lidé vnímají aleje jako významnou a nedílnou součást svého prostředí, ve kterém žijí. Vyslali tak opět signál směrem k místním samosprávám, aby zachovaly aleje jako součást krajiny a jejich domova.

„Je potěšující, že se alej na Staré Husí cestě umístila na prvním místě v konkurenci dalších 61 alejí. A jsou mezi nimi krásné aleje, až se tají dech. Vzrostlé, mohutné, ze kterých dýchá kus historie a vyznačuje nedefinovatelná atmosféra místa. S nimi se dala do křížku mladice, alej vysázená před dvěma roky. Je k nevíře, že vyhrála! Hlasující nejspíš ocenili právě mladost nově vzniklé ovocné aleje, která má svou budoucnost před sebou. Díky tomu se celá obnovená Stará Husí cesta pomalu a jistě stává poutníky

vyhledávaným místem," komentuje autor vítězné nominace Jaromír Henzl.

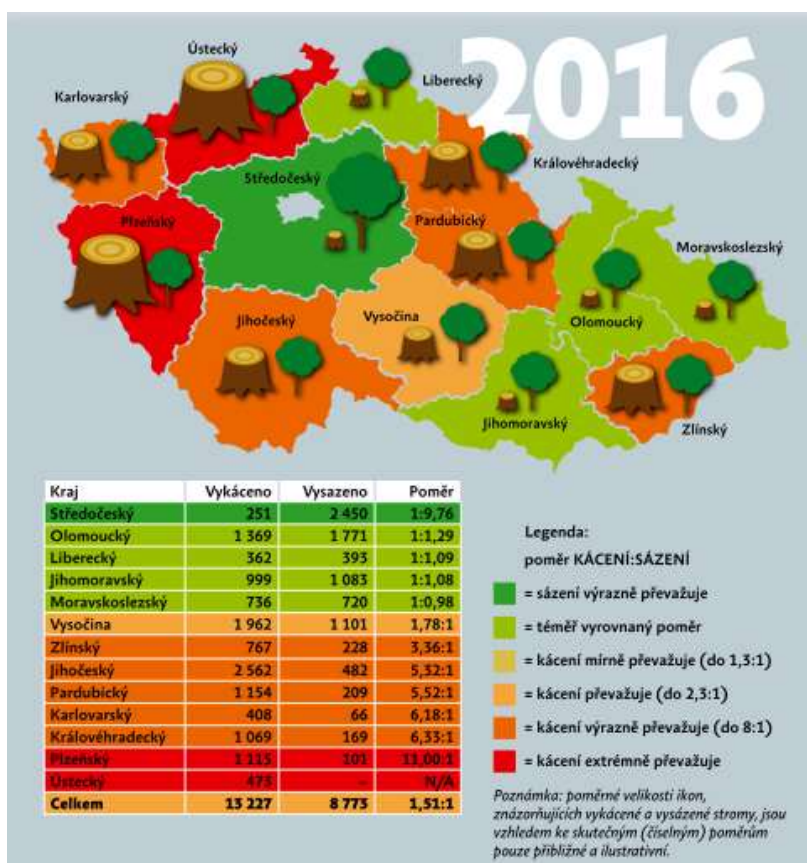
Alej Knížecí cesta u Sudoměře - Jedná se o alej více jak stoletých dubů zvanou Knížecí cesta, po které dle pověsti jezdil český šlechtic a rakouský polní maršál kníže Alfréd Windischgrätz na lov ze Štěkně do místních lesů. Přibližně uprostřed aleje se nachází technická památka – vodovod princezny Hedviky. Nachází se v unikátní soustavě rybníků – tzv. Sudoměřské rybníční soustavě. Vodovod spojuje podzemní štolou rybníky Mlýnský a Škaredý. Rybník Škaredý leží v areálu Žižkova bojiště u Sudoměře.

Z tiskové zprávy Arniky – Centra pro podporu občanů

Stromů podél silnic v roce 2016 opět ubylo.

Obrat by mohl přinést adaptační plán na změnu klimatu

Arnika sestavila každoroční statistiky kácení a výsadby stromů podél silnic v českých a moravských krajích. Výsledky opět potvrdily neblahý trend, protože počet pokácených stromů převládá nad vysazenými. V souhrnu za celou Českou republiku byly za každé tři pokácené stromy navraceny do krajiny pouze dva nové. Z naší krajiny mizí jeden z jejích typických prvků, aleje podél cest. Přicházíme tak nejen o cenné biotopy a historické dědictví, ale také o přirozenou ochranu před extrémními projevy změny klimatu. V roce 2016 se nejvíce sázelo ve Středočeském kraji, kde jeden pokácený strom nahradili silničáři devíti novými. Z dlouhodobého hlediska se téměř rovnocenný poměr mezi kácením a novou výsadbou daří udržovat v Jihomoravském a Moravskoslezském kraji. Jednoznačně v neprospěch stromů podél silnic hovoří údaje z Jihočeského, Královéhradeckého a Plzeňského kraje.

Infografika s údaji za rok 2016 i celé sledované období 2003-2016 je přílohou této tiskové zprávy. Podrobnější údaje jsou pak na webu <http://aleje.org/o-alejich/kaceni-v-alejich/statistika-kaceni>

V roce 2016 správci komunikací podél českých silnic pokáceli 13 227 stromů a vysadili 8773. Od roku 2003 tak od silnic zmizelo už více než 217 000 stromů a vysazeno bylo přitom jen asi 130 500.

2003–2016

Kraj	Vykáceno	Vysazeno	Poměr
Středočeský	33 640	37 030	1 : 1,1
Moravskoslezský	7 614	8 180	1 : 1,07
Jihomoravský	19 972	18 729	1,07 : 1
Pardubický	17 768	15 277	1,16 : 1
Vysočina*	17 248	14 389	1,20 : 1
Olomoucký	11 984	7 299	1,64 : 1
Ústecký	7 252	4 375	1,65 : 1
Zlínský	16 669	7 286	2,29 : 1
Liberecký*	4 041	1 600	2,53 : 1
Jihočeský	34 466	9 662	3,57 : 1
Karlovarský	10 880	1 788	6,09 : 1
Plzeňský*	23 553	3 848	6,12 : 1
Královéhradecký*	12 157	1 104	11,01 : 1
Celkem*	217 244	130 567	1,68 : 1

Legenda:

poměr KÁCENÍ:SÁZENÍ

- = sázení výrazně převažuje
- = téměř vyrovnaný poměr (do 1:2)
- = kácení mírně převažuje (do 1,3:1)
- = kácení převažuje (do 2,3:1)
- = kácení výrazně převažuje (do 8:1)
- = kácení extrémně převažuje

Poznámka: poměrné velikosti ikon, znázorňujících vykácené a vysázené stromy, jsou vzhledem ke skutečným (číselným) poměrům pouze přibližné a ilustrativní.

Čísla u krajů označených (*) zahrnují nekompletní údaje, neboť je jednotlivé silniční správy Arnika neposkytly. Podrobnosti jsou na <http://aleje.org>

„Každý rok si touto dobou připomínáme, že stromy k cestám v české krajině patří. Neradostný stav doprovázíme údaji, které dokládají, že kácení u silnic stále převažuje nad výsadbou nových stromů. Od letošního roku se snad blýská na lepší časy. Vláda přijala plán adaptace na změnu klimatu, ve kterém systematickou výsadbou kolem silnic přímo požaduje,“ říká RNDr. Marcela Klemensová, vedoucí kampaně Zachraňme stromy z Arniky.

Správně vysazované a udržované stromy podél silnic jednoznačně chrání silnice před extrémními výkyvy počasí, které poslední dobou zažíváme čím dál častěji. Během tropických dní chrání povrch vozovky před poškozením horkem, během přívalemých dešťů zpevňují zem a zadržují vodu, v zimě chrání před silnými větrnými porывy a sněhovými jazyky.

Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo dopravy mají nyní za úkol připravit metodiku pro správce komunikací. Na silničářích pak bude

výběr a výsadba dřevin ve vhodné vzdálenosti podél silnic, jejich inventarizace a údržba. Ministerstva mají navíc připravit vhodné finanční nástroje na výsadbu a následnou péči a dokonce i na výkupy silničních pomocných pozemků ve veřejném zájmu na obnovu a rozvoj silniční doprovodné a funkční vegetace.

„Po těchto opatřeních voláme se zástupci některých krajských správ silnic už od roku 2013, kdy jsme na konferenci Aleje 2013 společně přijali Uherskohradištskou deklaraci o ochraně alejí,“ dodává Klemensová.

Arnika z údajů za období 2014-2016 dále zjistila, že 90 % z nově vysázených stromů roste skutečně kolem silnic. Reálné údaje o pokácených stromech jsou však značně pesimistické a stromů v krajině naopak ubývá. V samotném roce 2016 nejvíce stromů kolem silnic padlo v Jihočeském (2562 pokáceno, 482 vysazeno), Pardubickém (1154 ku 209), Plzeňském (1115 ku 101) a Královéhradeckém kraji (1069 ku 169). Výsledky Jihočeského, Plzeňského i Královéhradeckého kraje vycházejí dlouhodobě výrazně ve prospěch kácení.

Nejoptimističtější čísla dostala Arnika ze Středočeského kraje, kde od silnic zmizelo 251 stromů a vysazeno bylo neuvěřitelných 2450. Výsadby u silnic převažují nad kácením u silnic i v Olomouckém kraji (1369 pokáceno, vysazeno 1771). V podstatě vyrovnaný poměr vykázaly kraje Liberecký (362 ku 393), Jihomoravský (999 ku 1083) a Moravskoslezský (736 ku 720).

„Návrat stromů do krajiny už není pouze přáním ochránců přírody, ale přímo požadavkem posvěceným českou vládou. Je však otázkou, v jakém časovém horizontu dojde k jeho naplnění. Doufejme, že statistiky v následujících letech přinesou mnohem radostnější údaje,“ komentuje situaci mluvčí Arniky Jiří Kaňa.

Z tiskové zprávy Arniky

Vyhlášení 2. ročníku Ceny za environmentální publicistiku

Dobrých, čtivých a přitom odborně správných článků o nevalném stavu životního prostředí a možnostech jeho zlepšování u nás i ve světě je pořád málo. Je proto dobré jejich autorky a autory všemožně podporovat. Jednou z možností je nominovat takové texty na ocenění za nejlepší environmentální publicistiku – na Ekopubliku 2017.

Každý, kdo narazí na výtečný text, který by si podle jeho názoru zasloužil uznání pro svoji věcnou správnost a čtenářskou přijatelnost, jej může od nynějška až do 31. 3. 2018 nominovat do soutěže o cenu Ekopublika 2017. Smyslem tohoto ocenění je podpořit a zviditelnit tvorbu a publikování environmentálně zaměřených textů v denním a týdenním tisku a na stránkách relevantních webových zpravodajů v České republice, ohodnotit jejich přínos pro environmentální osvětu široké veřejnosti a přitáhnout větší pozornost čtenářů k environmentální problematice popisované seriózními způsoby.

Druhý ročník Ceny za environmentální publicistiku – Ekopublika 2017 společně vyhlašují Kulturní noviny, Lipka – školské zařízení pro environmentální vzdělávání, Katedra environmentálních studií FSS MU a Nadace Veronica, a to bez jakýchkoliv sponzorů. Ekopublika se uděluje za text publikovaný v roce 2017 v českém jazyce, který srozumitelně a s náležitou odborností pojednává o environmentálních tématech týkajících se ČR, Evropy nebo světa. O držiteli Ekopubliky rozhoduje odborná porota složená z environmentálně zaměřených členů akademické obce, renomovaných publicistů a pracovníků v environmentální výchově a osvětě.

Vítězkou prvního ročníku Ekopubliky se stala Klára Kubíčková za článek Uhranutí Šumavou uveřejněný v Magazínu Víkend DNES. Videorozhovor s vítězkou Ekopubliky 2016 je ke zhlédnutí na <https://www.dropbox.com/sh/y9c29xx8v7mct06/AABqCPPaW49y-iWMFr7vPI11a?dl=0>). Paní Klára Kubíčková se mezi oceněnými objevila ještě dvakrát, a to za texty Jedy, které dýcháme, a Třídím, tedy jsem. Dalšími oceněnými jsou Jaroslav Petr za článek do Lidových novin s názvem Mizející pralesy, škodlivý vliv na zdraví. Svět se bouří proti palmovému oleji, Petr Svoboda za článek Přehrada na Berounce? Megalomanie uveřejněný v Lidových novinách a Martin Uhlíř z týdeníku Respekt za text Velké mlčení kolem jedů.

Bližší informace o Ekopublice 2017 včetně instrukcí k nominaci vámi vytipovaného článku jsou k dispozici na stránkách www.ekopublika.cz.

Tisková zpráva Lipky (redakčně upraveno)

Balkánské řeky nedáme!

Spolek Arnika spustil ampaň na záchranu divokých řek na Balkáně. Pomocí nově spuštěného webu chce zdůraznit ohroženost toků, které ve velkém mizí kvůli výstavbě vodních elektráren. Celá řada z nich přitom porušuje stavební nebo ekologické předpisy. Do boje proti přehrazení divokých řek se zapojil i český kajakář Vavřinec Hradilek, který nechce přijít o jedna z posledních míst panenské přírody v Evropě.

Oblíbená destinace českých dobrodruhů může během následujících několika let přijít o své přírodní bohatství. Kvůli energetické politice balkánských zemí a slabé regulaci soukromých komerčních zájmů dochází k významnému betonování dosud nedotčených vodních toků, proti čemuž se ostře ohradila Arnika. „Jen v Bosně a Hercegovině je naplánováno více vodních elektráren, než je v celé zemi řek,“ vysvětluje za spolek Zuzana Vachůnová, koordinátorka projektů Arniky v Bosně s tím, že pro některé biotopy by šlo o devastující postup. Ráj evropských vodáků se rozhodl hájit i český kajakář Vavřinec Hradilek.

Vodní elektrárny většina lidí vnímá jako ekologicky šetrný zdroj energie. „Bosna a Hercegovina je

energeticky soběstačná a značnou část vyrobené elektřiny vyváží. Stavba dalších zdrojů je tak fakticky exportem životního prostředí. Příjmy z toho mají soukromí investoři nebo firmy napojené na politické strany," uvádí dále zjištění Arniky a bosenského Centra za životní prostředí. Celé řadě budovaných přehrad chybí platná povolení. Některé z nich nemají ani zpracované vyhodnocení vlivu na životní prostředí (EIA) a v praxi dochází k nedodržování minimálního zůstatkového průtoku, koryta některých řek jsou tak zcela vyschlá.

„Horské řeky jsou často zdrojem pitné vody místních," přidává další aspekt problému Martin Skalský, vedoucí Centra pro podporu občanů Arniky. „Na mnoha místech lidé proti výstavbě elektráren bojují i za cenu vlastního pohodlí nebo bezpečí," uvádí Skalský příběh obyvatel vesnice Fojnice ve střední Bosně. Ti protestovali proti elektrárně na řece Željeznici přímo na jejím břehu 325 dní. Investor na základě jejich odporu od stavby nakonec upustil.

Tisková zpráva Arniky (redakčně kráceno)

Petici za záchranu balkánských řek můžete podepsat zde: <http://arnika.org/reky>

ZAOSTŘENO ENVIROSKOPEM

Vybrali jsme pro vás ze 400 různých tipů na výlety po Jihočeském kraji, které všechny najdete v databázi Envirooskop na webu www.envirooskop.cz. Jeho zpracovatelem je jihočeská Krajská síť environmentálních center KRASEC.

Vrbenské rybníky (lat:49.0017, lon:14.44)

Rybník - to je víc než jen voda a ryby. Dubové hráze, tajuplné bažiny, rozkvetlé louky, rákosiny a strhující svět zvířat – to vše objevíte v přírodní rezervaci Vrbenské rybníky.

Rybník Domin patří k lokalitám s nejpestřejším výskytem vodních ptáků v ČR. Na jaře hnízdí ptáci na jeho ostrůvcích i v rákosinách. Běžně zde můžete pozorovat potápky (malou, černokrkou i roháče), kachny (kachna divoká, kopřivka obecná, polák velký i chocholačka, rzohlávka rudozobá), lysky, labutě a divoké husy. Zdejší kolonie racků chechtavých je největší v jižních Čechách. Vodní ptactvo vyhledává také Nový Vrbenský rybník, u kterého stojí vyhlídková plošina. Ze západní části hráze rybníka Černiš můžete pozorovat hnízdní kolonii volavky popelavé v protější bažinné olšině. Na podzim a v březnu se Vrbenské rybníky stávají pro vodní ptáky významnou tahovou zastávkou. A při troše štěstí uvidíte i mnohem vzácnější ptáky – volavky stříbřité, kolpíky bílé, husice liščí aj. Birdwatching si na Vrbenských rybnících můžete užívat celoročně, dokud rybníky nezamrznou.

Území náleží k Ptáčí oblasti Českokbudějovické rybníky, zařazené do Evropské soustavy chráněných území Natura 2000 pro ochranu husy velké, kvakoše nočního, rybáka obecného, kopřivky obecné a slavíka modráčka. K této soustavě patří také Evropsky významná lokalita Vrbenské rybníky, zřízená pro ochranu květnatých luk, vodní rostliny plavínu štítnatého, žáby kuňky obecné a brouka páchníka hnědého - obyvatele dutin starých stromů na hrázích. Přírodní rezervace chrání také bažinné olšiny. Pod hrázi Dominu se můžete projít bažinou po dřevěném chodníčku.

Bažinná olšina podél jižního břehu Černiše má obrovský význam pro ochranu nočních motýlů, kterých zde entomologové našli více než 800 druhů.

Pod starými duby na hrázích rybníků rostou vzácné teplomilné hříby, mj. chráněný hřib královský.

Rybník Černiš byl vybudován kolem roku 1460. V polovině 19. století došlo k rozdělení Starého i Nového Vrbenského rybníka náspem bývalé železniční trati z Č. Budějovic do Plzně, který dnes slouží jako zpevněná cesta. Ve 2. polovině 20. století probíhalo při obnově rybníků odbagrování bahna a porostů rákosin.

Navršením bahna vznikly současné „ptačí“ ostrůvky na rybnících, porosty rákosin se obnovily jen místně.

Časová náročnost: 1 – 3 h

Povaha terénu: Mezi Vrbenskými rybníky se budete pohybovat rovinným terénem, po zpevněných neasfaltových cestách.

Dostupnost: Na lokalitu se dostanete snadno s využitím MHD. Od zastávky „U Hvízdala“ (linky č.9,14 a 15) přejděte Husovu třídu a vydejte se ulicí U Hvízdala k Centru Arpida, kolem něhož pokračuje zpevněná cesta k Vrbenským rybníkům. Zpevněné cesty mezi Vrbenskými rybníky jsou snadno průjezdné pro cyklisty. Osobní auto můžete zaparkovat asi 200 m od zastávky MHD „U Hvízdala“, na parkovišti za benzínovou pumpou.

Vybral pro vás Jiří Řehounek

Jihočeský kraj

Projekt Enviroskop je podporován Jihočeským krajem.

POZVÁNKY NA AKCE

Společnost pro trvale udržitelný život

Zveme Vás na diskusní seminář na téma

BUDOUCNOST ČESKÝCH LESŮ

aneb

Jak dále v obhospodařování i ochraně našich lesů?

který se koná

v úterý 2. ledna 2018 od 16. 00 do 19:00 hodin

Praha 1, Novotného lávka 5, budova ČSVTS, nejspíše místnost č. 319

V posledních letech se ti, kterým jde o naše lesy, obávají o jejich osud: násobí se nepříznivé vlivy abiotických i biotických faktorů – v první řadě vichřic, sucha a kůrovců při postupující klimatické změně. Těmto novým podmínkám se bude muset přizpůsobit výkon hospodaření v lesích. Budeme proto diskutovat o opatřeních, která by stavu našich lesů pomohla a do budoucna je připravila na možné změny zapříčiněné pokračující klimatickou změnou. Diskutovány budou samozřejmě i další otázky a podněty, které padnou z auditoria.

Diskutovat budou:

Prof. Josef Fanta, Platforma pro krajinu AV ČR a STUŽ

Ing. Vladimír Dolejský, náměstek ministra, Ministerstvo životního prostředí

Ing. Daniel Szórad, Ph.D., generální ředitel Lesů České republiky

a **Ing. Tomáš Pospíšil**, provozní ředitel Lesů České republiky

Ing. Norbert Buchta, oddělení ochrany lesa, Ministerstvo zemědělství

Ing. Václav Lidický, do 31.12.2017 provozní ředitel Lesů České republiky

Ing.Bc. Jan Lubojacký, Ph.D., Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti Jíloviště-Strnady, pracoviště lesní ochranné služby Frýdek Místek

RNDr. František Pelc, ředitel Agentury ochrany přírody a krajiny

MVDr. Jaromír Bláha, Hnutí Duha

Pozván byl též:

Ing. Milan Hron, předseda Pro Silva Bohemica, pobočného spolku České lesnické společnosti

Diskuzi bude moderovat **Pavel Šremer, prom. biol.**

VSTUP VOLNÝ

Calla vás srdečně zve na besedu

Za orchidejemi České republiky od jara do podzimu

s Dr. Davidem Průšou (autorem knihy Orchideje České republiky) a Jiřím
Skořepou (fotografem přírody se zaměřením na divoké orchideje)

Které volně rostoucí orchideje můžeme vidět nejčasněji a které naopak až s koncem léta? Kde je potkat? Proč jsou tak vzácné, co je ohrožuje a jak lze s jejich ochranou pomoci?

Ve středu 17. ledna 2018 od 18:00 hodin

v klubu Horká vana, Česká ul. 7, České Budějovice

Více informací:

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, Fráni Šrámka 35, České Budějovice
tel.: 384 971 930, calla@calla.cz, <http://www.calla.cz>

Milé čtenářky, milí čtenáři našeho Ďáblíku, děkujeme za výdrže a přejeme Vám do nového roku, ať se vydáte tou správnou cestou, která Vám přinese mnoho radosti a úspěchů.

Za redakci Edvard Sequens

Líbil se Vám Ďáblík? Pomozte nám s jeho šířením!

Pošlete ho svým přátelům s nabídkou na pravidelný odběr do e-mailové schránky.

Můžete nám také přispět na vydávání.

Použijte číslo účtu 3202800544 / 0600 a variabilní symbol: 111.

Děkujeme!

Zpravodaj **Ďáblík** pro své členy a přátele vydává:

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí

Naše adresa: Fráni Šrámka 35, 370 01 České Budějovice

Telefony: 384 971 930, 387 311 381 • **Fax:** 384 971 939

E-mail: calla@calla.cz • **Internet:** <http://www.calla.cz> • **Calla** je také na [Facebooku](#)

Naše konto: 3202800544 / 0600 GE Money Bank, pob. České Budějovice

IČO: 62536761

Uzávěrka dalšího čísla je průběžná. Články posílejte na edvard.sequens@calla.cz.

Databázi odběratelů spravuje Romana Panská. Nechcete-li dostávat tento zpravodaj, napište nám a my Vás okamžitě vyřadíme z adresáře. Chcete-li se přihlásit k jeho pravidelnému odběru, pište na calla@calla.cz.

Všechna starší čísla občasníku **Ďáblík** najdete na webových stránkách Cally.